

President de la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Sant Feliu de Guíxols, en Joan Puig coneix molt bé el que més defineix un empresari: **“És una persona que parteix d'una idea i es llença a l'aventura, fabrica o ofereix un servei d'allò que li sembla que pot tenir més èxit, però sempre assumeix un risc que el pot portar a l'encert o a l'error.”** Fill d'una família vinculada a la indústria surera, el nostre personatge ha viscut moments molt diferents al si d'una empresa: **“El meu avi Joaquim va ser qui va arrencar el negoci, i el meu pare, que es deia Josep, va ser dels primers a fer aglomerat premat i a exportar a l'estranger. Fins i tot havien hagut de fer anar les màquines manualment en èpoques de restricció.”** Però tot això es va acabar el dia que es va cremar la fàbrica: **“Aleshores no vam tenir més capital per tornar a començar i el meu pare va haver de recuperar la feina de barber que havia après de jove, però de totes maneres no va deixar mai el món industrial, perquè es va posar a fer un seguit de coses, com estores de suro i d'òmnims, que va poder tornar a comercialitzar, encara que a un altre nivell.”**

No obstant això, en Joan va perdre el pare quan només tenia quinze anys i es va plantejar un futur força diferent, però que amb el temps el va tornar a portar al terreny de l'empresa: **“El meu pare sempre m'havia dit que marxés del país a buscar escola, a aprendre, i als divuit anys me'n vaig anar a Anglaterra. En aquells anys, Londres era una ciutat grisa i bruta, però també havia pres a París el relleu en el món de la moda i els negocis. Hi vaig estar quatre anys i és cert que vaig aprendre-hi moltíssim.”** El nostre empordanès hi va viure moments històrics tan importants com la mort de Churchill o l'arribada al poder dels socialistes, i també va veure com aquí encara estàvem a les beceroles en determinades qüestions empresarials: **“Hi havia perruqueries on treballaven més de 300 persones, cadenes d'establiments que es distribuïen en xarxa per tot el país.”** Així, malgrat les bones oportunitats de feina que li sortien, va tornar: **“Ajutat per un meu cosí que era perruquer i em va donar les primeres lliçons per engegar el negoci, vaig posar la primera perruqueria a Girona.”** En aquest moment ja són deu els establiments de perruqueria per a senyora que dirigeix en Joan Puig a les comarques gironines i amb els quals dona feina a una cinquantena de persones.

Però ens interessa molt el seu càrrec com a president de la Cambra de Comerç de Sant Feliu i volem dedicar-hi una atenció especial: **“No havia pensat mai d'entrar a la Cambra, però hi va haver un grup de companys empresaris que van creure que jo podria fer alguna cosa per a una institució que passava per uns moments difícils. Després d'unes primeres reticències, m'hi vaig avenir i ara estic content d'haver-ho fet, perquè ha estat un món nou que em marca uns altres horitzons i penso que m'enriqueix professionalment i personal.”** Demanem a en Joan que ens expliqui quin és el paper d'aquesta Cambra que dona servei a 7 municipis: Sant Feliu de Guíxols, Llagostera, Santa Cristina d'Aro, Castell-Platja d'Aro-S'Agaró, Cassà de la Selva, Vidreres i Tossa de Mar: **“Penso que la Cambra és la interlocutora entre el comerç i la indústria davant de l'Administració i, si se sap aprofitar, és també un enllaç important per fer operacions amb altres països.”** I continua: **“Molta gent es pregunta què fa la Cambra, i jo em pregunto què és el que li demanen ells, perquè crec que se li ha d'exigir i molts empresaris això no ho fan. N'hi**

ha que paguen la quota de mil pessetes i no van a demanar el mateix servei que demanen a un gestor que els en cobrarà 3000.” 6000 associats diu molt de les tasques que pot portar a terme la Cambra per a tots ells: **“Els podem gestionar l'obertura d'un comerç o d'una indústria, buscar-ne d'altres perquè hi tinguin tractes de compra o venda, els podem comunicar amb el món via Internet, els facilitem aprenents si ens els demanen, etc.”** Massa sovint el problema rau en el fet que és una entitat desconeguda pels propis empresaris que en formen part, i és amb aquesta ignorància amb la que vol acabar en Joan Puig.

Per això està treballant per omplir els buits que actualment encara té la institució que presideix: **“Va ser una llàstima que Ferrer Salat no pogués acabar la tasca de reforma del Consell de Cambres espanyoles, perquè penso que encara és molt necessària.”** I continua: **“Les cambres som per una banda estatals i per l'altra autonòmiques i això suposa una problemàtica que s'ha d'aconseguir superar d'alguna forma. De totes maneres, hi ha temes que s'estan solucionant, com és el de les oficines úniques que les cambres aviat gestionarem.”** L'increment del parc d'empreses és una qüestió candent: **“Hi ha un tema important que cal resoldre i és que podem oferir a les persones que ho vulguin el servei d'autoempresa, això és, fer-los un estudi de viabilitat i el que sigui necessari perquè surtin de la Cambra amb el seu projecte d'empresa sota el braç, encara que no puguem inscriure-la.”** I, amb un somriure convençut, afegeix: **“Esperem que ben aviat sigui possible que aquesta persona porti també sota el braç tots els papers i les autoritzacions ben fetes i de forma correcta quan surti del nostre local.”**

Parlar de la Costa Brava i oblidar el turisme és gairebé impossible, i el nostre interlocutor ho sap. Per això explica: **“El turisme no deixa de ser un tema a tenir en compte però, de totes formes, la principal font d'ingressos d'alguns dels altres municipis continua sent la indústria i no podem deixar-la de banda, l'hem de mimar, tenir-ne cura. El que potser cal és plantejar-se un tipus de turisme sostenible, no podem treure totes les indústries de les zones costaneres, cosa que passarà si no se solucionen algunes coses.”** I entre elles, la planificació de molts municipis: **“Som a l'any 2000 i encara hi ha molts pobles de la nostra demarcació que no tenen un Pla general, i això s'ha de superar. Aquesta situació està aturant la construcció i el desdoblament de variants i carreteres, i és una qüestió que els ajuntaments i la pròpia Administració han de tenir clara.”** Les bones comunicacions són la raó de ser de moltes indústries, i en Joan ens en posa alguns exemples: **“Girona capital ha estat la gran receptora del fracàs de les comunicacions a la costa. Moltes empreses s'han decidit pels seus polígons perquè no podem deixar de tenir en compte que per fer 35 quilòmetres, que són els que hi ha de Sant Feliu o de Platja d'Aro a Girona, s'hi estan una hora.”**

Aquesta i moltes d'altres són les qüestions que el nostre protagonista vol veure resoltes en un futur proper: **“Jo espero veure l'oficina virtual en marxa, haver començat la renovació interna de la Cambra, haver pogut inaugurar una sala d'exposicions i també deixar una entitat prou sòlida i competent de cara al futur.”** Estem convençuts que ho aconseguirà només que mantingui el mateix entusiasme que ara i, a més, si continua treballant amb tan bons col·laboradors com els que assegura que té.

“Un empresari és una persona que parteix d’una idea i es llença a l’aventura, fabrica o ofereix un servei d’allò que li sembla que pot tenir èxit, però sempre assumeix un risc”

Joan Puig - Sant Feliu de Guíxols (Baix Empordà)